

Geachte minister van Bijsterveld,

Als moeder van een 7-jarige zoon met Down Syndroom en een 11-jarige zoon met een autisme spectrum stoornis en ADHD zie ik met verbazing en ongeloof hoe uw regering wil bezuinigen op de plannen voor passend onderwijs. Persoonlijk ben ik zeer voor integratie van kinderen met een beperking in het reguliere onderwijs. Bij onze oudste lukt dit ook prima dankzij de inzet van de school en ons als ouders, en ook door de beschikbaarheid van een rugzakje. Daarmee kan hij met extra steun op het gebied van plannen, ordenen en (sociale) vaardigheidstrainingen goed meekomen in het reguliere onderwijs. Als ouders hebben wij(nu nog) invloed op de besteding van de gelden en in samenspraak met school worden de gelden zo optimaal mogelijk ingezet.

Bij onze jongste zoon is integratie in het reguliere mislukt. Ondanks veel goede bedoelingen bij leerkrachten en ouders en inzet van middelen en gelden, bleek het gewoon niet mogelijk om ons kind met Down in een grote klas met 28 leerlingen mee te laten draaien. Mijn zoon werd baldadig en tegendraads en na anderhalf jaar hebben we de handdoek in de ring gegooid en de overstap naar het speciaal onderwijs gemaakt. Daar zit hij als 7-jarige in een klas met 9 kinderen vanaf 4 tot 7 jaar allemaal verstandelijk beperkt, maar met daarnaast uiteenlopende problemen die allemaal om hun eigen aanpak vragen. De klassenleiding heeft haar handen er aan vol.

Bezuinigingen impliceren dat er ruimte is om efficiënter te werken, maar vanuit mijn eigen ervaring heb ik die ruimte nergens gezien. Zowel in het reguliere als in het speciaal onderwijs zie ik leerkrachten die proberen alle bordjes draaiende te houden. Vanuit mijn eigen ervaring kan ik ook zeggen dat het lang niet voor alle kinderen met een beperking mogelijk is te integreren in het reguliere, hoe graag de ouders of regering dit ook willen. Onze jongste zoon zal nooit in het regulier mee kunnen draaien, dat hebben wij op allerlei manieren al geprobeerd en het werkt gewoon niet. Onze oudste zoon kan dit wel, maar alleen met extra, op maat gesneden ondersteuning.

Met de voorgestelde bezuinigingen komt de opleiding en ontwikkeling van allebei mijn kinderen in het gedrang. Onze oudste gaat over anderhalf jaar naar het voortgezet onderwijs en heeft voor die tijd nog een behoorlijke voorbereiding hierop nodig. Ook in de brugklas redt hij het niet zonder extra hulp want van al die veranderingen raakt hij van slag. Onze jongste is nu op zijn plek in het speciaal onderwijs, maar wanneer de klassen hier groter worden, wordt dit voor hem ook weer een probleem. Of hij volgend jaar naar een volgende groep gaat die bij zijn ontwikkelingsniveau past, is nu al onzeker omdat dit afhangt van de doorstroom en ruimte in de klassen. En dus niet van zijn behoefte en zijn ontwikkelingsniveau!

Op dit moment hebben wij voor onze beide kinderen (na veel moeite) passend onderwijs gevonden, maar hoelang dit nog passend gaat blijven met de voorgenomen bezuinigingen? Ieder kind met een beperking heeft recht op passend onderwijs en hoe wrang is het dan dat er onder de noemer passend onderwijs een bezuinigingsronde gaat komen die juist dat passend onderwijs te niet gaat doen? Deze bezuiniging kan en mag niet doorgaan!

Hoogachtend,

Yolanda Scholten